

EXPUNERE DE MOTIVE

Camera de Comerț și Industrie a României este unul dintre cele mai importante foruri de reprezentare a oamenilor de afaceri români din ultimii 150 de ani. Exponență a economiei libere de piață, Camera de Comerț și Industrie a României a contribuit activ la dezvoltarea mediului de afaceri și, implicit, a României.

Istoria Camerei de Comerț și Industrie a României este strâns legată de procesul de modernizare a Principatelor Române din secolul al XIX-lea, iar înființarea primei Camere de Comerț pe teritoriul țării noastre a reprezentat un punct de referință pentru generația pașoptistă.

La data de **30 septembrie 1864**, Domnitorul Alexandru Ioan Cuza semnează **Decretul Domnesc 1363 privind înființarea Camerelor de Comerț și Industrie**. Proiectul urmărea consolidarea noului stat românesc și modernizarea acestuia, prin crearea unor instituții care să conecteze Principatele Române la sistemul economic capitalist occidental, devenit, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, modelul politic, economic și cultural al României. Conform Decretului Domnesc, pe teritoriul Principatelor Unite se înființează 15 Camere de Comerț, la București, Turnu-Severin, Craiova, Turnu-Măgurele, Giurgiu, Brăila, Galați, Ismail, Bârlad, Iași, Piatra-Neamț, Bacău, Focșani, Botoșani și Ploiești. Prima Cameră de Comerț care începe să funcționeze este cea din București, în anul 1868.

În această perioadă, negustorii, reprezentați de Camera de Comerț, au început o serie de demersuri pe lângă autoritățile statului. De exemplu, aceștia au solicitat Ministerului de Justiție să inițieze procedura de înregistrare a tuturor negustorilor și astfel au pus bazele actualului registru al comerțului. Camera de Comerț a participat activ la dezvoltarea cadrului economic din capitală și a contribuit la momentele cheie în dezvoltarea mediului de afaceri, cum ar fi crearea birourilor vamale, reglementarea repausului duminical, prima lege a mărcilor de fabrică sau legea încurajării industriei naționale (care oferea avantajul de 5% din preț pentru produsele industriale românești în cadrul licitațiilor contra produselor străine). Au fost puse, astfel, bazele de funcționare ale Camerei de Comerț, al cărei rol principal era de reprezentare a intereselor negustorești și de consultare pe lângă autoritățile statului, în domeniile care țineau de mediul economic și fiscal.

După aproape două decenii de încercări de modificare a legii Camerelor de Comerț, negustorii au reușit să obțină o nouă lege, **Decretul Regal 1551 din 1886**, semnat de Regele Carol I. A doua lege a Camerelor de Comerț prevedea scoaterea acestora de sub autoritatea guvernamentală, dar și reducerea numărului Camerelor de Comerț de la 15 la 10.

Această lege a rămas în vigoare pentru aproape 40 de ani, când a fost modificată de Parlamentul României Mari, pentru a corespunde realităților noului stat român. Prin **Decretul Regal 102 din 1925**, Regele Ferdinand a adoptat a treia lege a Camerelor de Comerț, prin care a reformat sistemul cameral din România. Noua lege a sporit numărul Camerelor de Comerț și competențele acestora și a prevăzut înființarea unei

organizații naționale, care să reprezinte toate Camerele teritoriale, sub forma Uniunii Camerelor de Comerț și Industrie. Camerele au funcționat ca instituții publice autonome, cu un comisar guvernamental desemnat pentru fiecare Cameră, până în anul 1938, când au trecut în subordinea Ministerului Economiei Naționale.

În Regatul României, activitatea Camerelor de Comerț a devenit din ce în ce mai importantă și mai corelată cu realitățile economice ale vremii. Camerele de Comerț românești și-au pus amprenta asupra primelor forme de învățământ comercial și industrial, au dezvoltat relații internaționale cu instituții similare din alte state, au contribuit la liberalizarea comerțului, modernizarea transporturilor și a comunicațiilor, extinderea și consolidarea pieței interne.

Camerele de Comerț și Industrie din România au fost desființate în anul 1949, prin **Decretul nr. 74 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române**. Singura Cameră care a continuat să funcționeze, cu competențe diminuate și sub controlul strict al regimului comunist, a fost Camera de Comerț și Industrie din București, reorganizată sub forma Camerei de Comerț Exterior a Republicii Populare Române, fiind calificată ca *“instituție obștească creată pentru a contribui la dezvoltarea și întărirea legăturilor economice ale Republicii Populare Române cu alte țări, la îmbunătățirea calității și prezentării mărfurilor destinate schimburilor internaționale și circulației interne”*. În anul 1971, instituția a devenit Camera de Comerț și Industrie a Republicii Socialiste România.

După Revoluția din 1989, Guvernul României a adoptat **Decretul-lege nr. 139 din 1990 privind Camerele de Comerț și Industrie**, moment care a marcat renașterea sistemului cameral. Noilor Camere de Comerț li s-a acordat statutul de organizații non-guvernamentale, asociative ale mediului de afaceri; acestea au devenit principalii piloni ai economiei de piață, dominată de antreprenorii privați. Odată cu reînființarea Camerelor de Comerț și Industrie, în cadrul acestora a fost înființat și sistemul registrului comerțului.

În această perioadă, Camera de Comerț și Industrie a României și întregul sistem cameral au depus eforturi pentru reconstrucția economiei de piață a României, în vederea integrării în Uniunea Europeană și în structurile euroatlantice. Camera de Comerț și Industrie a României a dezvoltat activitatea registrului comerțului, a trasat liniile învățământului profesional și a pus bazele unei societăți expoziționale moderne, cunoscută astăzi la nivel național și internațional – S.C. Romexpo S.A.

Ca un scurt istoric al actualei S.C. Romexpo S.A. al cărui acționar majoritar este Camera de Comerț și Industrie a României, trebuie arătat că prin **Hotărârea nr. 1542/1973 a Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România** a fost autorizată înființarea, în subordinea Camerei de Comerț și Industrie a Republicii Socialiste România, a Întreprinderii de Târguri și Expoziții, ca unitate cu gestiune economică și personalitate juridică, având ca obiect de activitate organizarea în țară și în străinătate a participării unităților expozante la târgurile și expozițiile economice, pentru promovarea activității de comerț exterior. Prin aceeași hotărâre, Camera de Comerț și Industrie a României a fost autorizată să transfere, concomitent cu înființarea noii întreprinderi, fondurile fixe și mijloacele circulante necesare funcționării acesteia.

Trebuie menționat că anterior înființării Întreprinderii de Târguri și Expoziții, activitatea de târguri și expoziții era desfășurată prin intermediul Camerei de Comerț și Industrie a României. Prin **Dispoziția nr. 92/1961 a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române privind executarea lucrărilor din prima etapă, pentru construirea “Expoziției Economiei Naționale a Republicii Populare Române”** s-a aprobat amplasamentul Pavilionului Expoziția Realizărilor Economiei Naționale a Republicii Populare Române – actualul Pavilion Central al Complexului Expozițional Romexpo – și s-au dat în administrare, după terminarea și darea în folosință a lucrărilor expoziției, către Camera de Comerț și Industrie a României construcțiile și spațiile descoperite destinate expunerii corespunzătoare.

Prin **Decizia nr. 1146/1972 a Biroului Permanent al Comitetului Executiv al Consiliului Popular al Municipiului București** s-a decis, în temeiul Decretului nr. 409/1955 și ținând seama de prevederile Dispoziției nr. 92/1961, “*trecerea în administrarea Camerei de Comerț a Republicii Socialiste România, a terenului în suprafață de 464.900 mp situat în București, sectorul 1, cuprins între Piața Scânteii, bulevardul Expoziției, bulevardul Poligrafiei și Administrația parcurilor a Consiliului Popular al Municipiului București*”. De asemenea, prin **Decizia nr. 152/1973 a Consiliului Popular al Municipiului București**, având în vedere cererea formulată de Camera de Comerț prin care se solicita transmiterea în administrarea sa a unei suprafețe de teren de 37.912 mp, situat în aceeași locație, în scopul dezvoltării Târgului Internațional București, s-a decis, în temeiul Decretului nr. 409/1955, transmiterea terenului în suprafață de 37.912 mp, din administrarea Administrației Parcurilor în “*administrarea Camerei de Comerț*”.

În ceea ce privește transformarea Întreprinderii de Târguri și Expoziții, după anul 1989, în S.C. Romexpo S.A. mai trebuie menționat faptul că prin sentința civilă nr. 2920/1991, Judecătoria Sectorului 1 București a admis cererea Camerei de Comerț și Industrie a României, ca acționar principal (98%) și a acționarilor persoane fizice, foști salariați ai Întreprinderii de Târguri și Expoziții, a autorizat funcționarea S.C. “Romexpo” S.A. și a dispus înregistrarea acesteia în registrul comerțului.

Înlăturarea regimului comunist și trecerea la economia de piață a însemnat și sfârșitul dreptului de proprietate socialistă de stat, care a cunoscut o transformare radicală, devenind fie un drept de proprietate publică – al statului, asupra bunurilor de uz sau de interes public, fie un drept de proprietate privată – tot al statului, asupra bunurilor de uz sau de interes privat, supus, în principiu, dispozițiilor de drept comun.

În anul 1990, prin **Legea nr. 15 privind reorganizarea unităților economice de stat ca regii autonome și societăți comerciale**, deci chiar înainte de adoptarea noii Constituții, practic fostul drept de administrare directă și-a încetat existența, fiind înlocuit cu un drept de proprietate privată recunoscut regiilor autonome și societăților comerciale (pe acțiuni sau cu răspundere limitată) cu capital integral de stat sau aparținând unităților administrativ-teritoriale, înființate prin hotărâre a Guvernului sau prin decizie a organelor administrației locale de stat, după caz. În continuarea efectelor legii arătate, prin **Hotărârea Guvernului nr. 834/1991 privind stabilirea și evaluarea unor terenuri deținute de societățile comerciale cu capital de stat**, a fost instituită eliberarea certificatelor de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor aflate în patrimoniul acestora și includerea valorii acestora în patrimoniul societăților cu majorarea corespunzătoare a capitalului.

Cât privește drepturile de folosință corespunzătoare dreptului de proprietate privată de stat sau aparținând unităților administrativ-teritoriale, atribuite organizațiilor cooperatiste sau altor organizații obștești ori persoanelor fizice, în temeiul unor dispoziții legale, cu sau fără plată, pe durată nedeterminată sau pe termen limitat, în perioada 1945-1989, aceste drepturi reale au supraviețuit și după anul 1989, în măsura în care prin lege sau prin actul de constituire nu s-a dispus altfel, nefiind afectate prin simpla adoptare a Legii nr. 15/1990 și nici prin adoptarea noii Constituții¹.

Cum acest drept de folosință nu a fost revocat până în anul 1989 și purtând asupra unor bunuri proprietate privată de stat, iar nicidecum aflate în proprietate publică, el a rămas neștirbit în patrimoniul Camerei de Comerț și Industrie a României și după această dată, nefiind afectat de noul regim constituțional al bunurilor proprietate publică.

*

Revenind la transformările legislative care au avut impact asupra atribuțiilor și activităților tradiționale ale camerelor de comerț, trebuie arătat faptul că începând cu anul 2002, prin modificarea **Legii nr. 26/2000 privind registrul comerțului**, Oficiul Național și oficiile teritoriale ale registrului comerțului au fost reorganizate ca entități funcționând în subordinea Ministerului Justiției și, respectiv, pe lângă tribunale, fiind astfel desprinse din arhitectura sistemului cameral. În egală măsură, birourile unice, înființate prin **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 76/2001** cu scopul de accelerare și facilitare a constituirii societăților comerciale, prin concentrarea într-un singur loc a tuturor operațiunilor de autorizare și înmatriculare în registrul comerțului a comercianților, au urmat același traseu, ieșind din structura camerelor de comerț și intrând în constituirea oficiilor registrului comerțului reorganizate, așa cum am arătat anterior.

Dincolo de considerațiile și rațiunea legiuitorului din anul 2001, înțelegând natura și caracterul de serviciu de interes public a atribuției de înregistrare a activității comercianților, reorganizarea registrului comerțului, prin scoaterea acestuia din sistemul cameral, fără nici un fel de despăgubire acordată camerelor de comerț, a impus adaptarea rapidă și reșezarea bunului mers al acestora, însă, este evident că a generat disfuncționalități și chiar distorsiuni însemnate ale activității.

Începând cu anul 2007 și până în prezent, sistemul cameral din România este reglementat prin **Legea nr. 335 privind camerele de comerț din România**. Organizarea actuală se aseamănă cu sistemul Legii din anul 1925, când a existat câte o Cameră de Comerț în fiecare reședință de județ, acestea fiind grupate în jurul Camerei de Comerț și Industrie a României. Astfel, sistemul cameral din România reprezintă rețeaua asociativă a mediului de afaceri cu cea mai extinsă reprezentare la nivel național și este singura organizație prezentă în fiecare județ al țării. În egală măsură, numeroșii membri asociați ai Camerei de Comerț și Industrie a României proveniți

---

¹ Pentru o enumerare a drepturilor reale de folosință corespunzătoare proprietății de stat, în ființă *de lege lata*, v. M. Nicolae, *Tratat de publicitate imobiliară*, vol. I, *Introducere în publicitatea imobiliară*, Ed. Universul Juridic, București, 2006, pp.36-37. V. și E. Chelaru, *op.cit.* pp 186 – 188, în care se citează, *inter alia*, și drepturile de folosință constituite în favoarea unor persoane juridice, în temeiul Decretului nr. 244/1955 și al Decretului nr. 409/1955.

din rândurile asociațiilor, fundațiilor și patronatelor consolidează misiunea și demersul instituțional.

Legea nr. 335/2007 definește camerele de comerț, cele județene și Camera Națională, ca fiind organizații autonome, neguvernamentale, apolitice, fără scop patrimonial, de utilitate publică, cu personalitate juridică, create în scopul de a reprezenta, apăra și susține interesele membrilor lor și ale comunității de afaceri în raport cu autoritățile publice și cu organismele din țară și din străinătate, urmărind promovarea și dezvoltarea industriei, comerțului, serviciilor și agriculturii, în concordanță cu cerințele economiei de piață.

În anul 2004, prin **Hotărârea Guvernului nr. 1709 privind unele măsuri referitoare la dreptul de administrare și folosință asupra unei suprafețe de teren, proprietatea privată a statului** s-a dispus transmiterea unui teren în suprafață de 9,83 ha, proprietate privată a statului, din administrarea Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", precum și darea în folosință gratuită a Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, pe o perioadă de 49 de ani, a terenului în suprafață de 1,8 ha, delimitat potrivit anexei hotărârii. De asemenea, prin **Hotărârea Guvernului nr. 2127/2004 pentru stabilirea unor măsuri referitoare la dreptul de administrare și folosință asupra unei suprafețe de teren, proprietate a statului** s-a dispus transmiterea unui teren în suprafață de 403.867 mp, proprietate privată a statului, din administrarea Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București în administrarea Regiei Autonome "Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat", precum și darea în folosință gratuită a Camerei de Comerț și Industrie a României și a Municipiului București, pe o perioadă de 49 de ani, a terenului corespunzător.

Camera de Comerț și Industrie a României beneficiază, astfel, pentru o perioadă de 49 de ani, până în anul 2053, de un drept de folosință gratuită asupra terenurilor corespunzătoare Complexului Expozițional Romexpo constituit din construcțiile aflate în proprietatea S.C. Romexpo S.A. și amplasate pe terenul acordat în folosință gratuită Camerei de Comerț și Industrie a României.

În baza legislației actuale, Camera de Comerț și Industrie a României nu poate valorifica dreptul său de folosință gratuită în vederea demarării amplelor obiectivelor investiționale propuse. Legislația privind autorizarea executării lucrărilor de construcții limitează decisiv potențialul de dezvoltare al terenului de către Camera de Comerț și Industrie a României în baza dreptului de folosință².

Camera de Comerț și Industrie a României intenționează să se implice în realizarea unui proiect de revitalizare urbană ce va purta semnătura evoluției și a potențialului României, un proiect despre elitele și valorile românești, un proiect inițiat de români pentru români. Proiectul va avea drept pilon principal dezvoltarea coeziunii între cele

---

² Potrivit Legii nr. 50/1991, autorizațiile de construire/desființare pot fi acordate doar următorilor titulari de drepturi reale principale: drept de proprietate; drept de administrare; drept de concesiune, având ca obiect terenuri aflate în domeniul public sau privat al statului sau unităților administrativ-teritoriale, uz, uzufruct, superficie, servitute. Cu alte cuvinte, dreptul real de folosință cu titlu gratuit este singurul drept real principal exclus.

mai diverse entități, urmând în același timp principiile **Strategiei europene pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii**.

Noua dezvoltare aferentă zonei Complexului Expozițional Romexpo este gândită ca un parc expozițional permanent cu funcțiune multiplă, cu capacitatea de a concentra evenimentele expoziționale majore, naționale și internaționale, prin poziția strategică în centrul de business al capitalei României, constituind punctul de întâlnire pentru publicul larg, oamenii de afaceri, reprezentanții mediului guvernamental și legislativ, academic, asociativ, profesional, al cercetătorilor etc. Pavilionul Central Romexpo va fi parte integrantă a noii dezvoltări, care are premisele de a avea un impact major asupra traiectoriei de evoluție a capitalei, precum și potențialul de a transforma Bucureștiul într-unul dintre principalele puncte de destinație pentru întreaga Europă.

Realizarea unui mediu stabil, coerent și propice dezvoltării sectorului privat, a unei economii de piață reale, durabile și orientate către piețele internaționale ar fi consecința directă a acestui proces. Pe de o parte, experiența dobândită de Camera de Comerț și Industrie a României din mediul internațional și, pe de altă parte, modelele transfrontaliere existente, demonstrează cu prisosință faptul că un asemenea proiect poate fi implementat și va beneficia de cel puțin același succes de care se bucură entități de profil corespondente din afara României.

Proiectul Camerei de Comerț și Industrie a României reclamă existența dreptului de proprietate asupra terenurilor vizate și destinate desfășurării activităților corespunzătoare, astfel că este necesar ca terenurile transmise în folosința sa gratuită, potrivit legislației actuale, să nu fie lăsate la îndemâna arbitrariului unor decizii care să lipsească Camera de Comerț și Industrie a României de utilizarea unor obiective în care aceasta a făcut investiții deosebite pentru realizarea și asigurarea continuității interesului public care a stat la baza edificării acestora dar, mai ales, să nu permită dezvoltarea noului proiect menit să sporească coeziunea între instituții și comunități.

*

Potrivit Legii nr. 335/2007, camerele județene și Camera Națională au atribuția de întocmire a unei evidențe proprii a societăților comerciale, sub denumirea de Catalogul firmelor, înscrierea în acesta făcându-se exclusiv la solicitarea societăților comerciale.

Catalogul firmelor reprezintă o prioritate în condițiile în care, prin gestionarea platformei corespunzătoare înscrierii și asigurării continuității informațiilor specifice, camerele de comerț, alături de mediul asociativ, se pot implica în realizarea de măsuri de promovare a capitalului autohton și facilitarea accesului acestuia către noi piețe, sprijinirea activității reprezentanților României din străinătate vizând promovarea comerțului, facilitarea și derularea operațiunilor aferente participării companiilor românești la misiunile economice, târgurile și expozițiile internaționale, asigurarea complementarității programelor guvernamentale vizând susținerea exporturilor, inclusiv prin accesarea piețelor extracomunitare.

Reglementarea obligativității înscrierii profesioniștilor, așa cum sunt definiți de dreptul comun³, în Catalogul firmelor și a achitării unei contribuții anuale cu o valoare rezonabilă, diferențiată conform încadrării ca IMM potrivit Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, în marja acordării de către Camera de Comerț și Industrie a României a unor servicii specializate de sprijin pe zona de export și internaționalizarea afacerilor, se fundamentează pe o strategie comună pe termen mediu și lung adoptată de întregul mediu asociativ din România, care are drept obiective prioritare dinamizarea exporturilor și stimularea investițiilor. Astfel, descentralizarea unor activități din zona publică prin externalizarea la nivelul camerelor de comerț a serviciilor care implică comerțul exterior al României, în sprijinul politicilor proiectate și aplicate la nivel guvernamental, reprezintă o oportunitate consistentă pentru mediul asociativ și de afaceri din România.

Facilitarea participării oamenilor de afaceri români la evenimente de promovare economică, de natura misiunilor economice, forumurilor de afaceri, întâlnirilor B2B, selectarea colaboratorilor de afaceri din țara parteneră și intermedierea relațiilor comerciale între firme, analiză și outsourcing pentru internaționalizare, informații despre firmele din țara parteneră și domeniile de activitate ale acestora, sprijinul acordat companiilor în toate etapele proiectului propriu de dezvoltare pe plan internațional și multe altele, constituie preocupări permanente ale camerelor de comerț și reprezintă componente definitorii ale activităților și serviciilor dedicate mediului de afaceri din România care pot fi acordate urmare înscrierii tuturor profesioniștilor din România în Catalogul firmelor.

Un model similar a fost implementat, cu succes, în Ungaria, unde toate companiile înregistrate în registrul comerțului au obligația legală de a se înscrie și în registrul cameral, administrat de camerele de comerț maghiare. Entitățile comerciale care se înregistrează la registrul comerțului sunt obligate să se înregistreze în registrul camerelor de comerț teritoriale din județul unde își au sediul, în termen de 5 zile lucrătoare de la data înregistrării în registrul comerțului. Pentru înregistrarea în registrul cameral, companiile trebuie să plătească o contribuție anuală, în schimbul serviciilor oferite.

*

Scopul introducerii certificatului de competență, ca act obligatoriu necesar pentru desfășurarea activității urmare înființării unui nou profesionist, este acela de a crește calitatea actului comercial, de a responsabiliza agenții economici și de a contribui la îmbunătățirea activității economice.

Astfel, încă de la înființarea unei firme, fie că forma de organizare aleasă este persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială sau societatea cu răspundere limitată sau pe acțiuni, reprezentantul legal – cel care va conduce activitatea administrativă, economică și, respectiv, juridică, și care va reprezenta profesionistul în relațiile cu terții, precum și în justiție – va fi informat, va avea create

³ în sensul art. 3 din Codul civil, supus obligației de înregistrare în registrul comerțului sau persoana interesată să înregistreze un act sau fapt în registrul comerțului, precum și, după caz, persoana care solicită prestarea unui serviciu de către Oficiul Național al Registrului Comerțului sau de către oficiile registrului comerțului.

abilitații de administrare, de management al afacerilor, i se vor oferi informații fiscale și financiare, va conștientiza importanța activității pe care o va desfășura, va fi informat cu privire la instituțiile cu care va colabora, fie că este vorba de administrarea fiscală a afacerii sau de obținerea unei autorizații sau a unui brevet.

Dacă la nivelul marilor companii se vorbește de o bună guvernanță corporativă, este util și necesar ca la orice nivel să se încerce creșterea calității activității de administrare și profesionalizarea acesteia.

Astfel, pentru obținerea certificatului de competență de către reprezentantul profesionistului, alături de dovedirea absolvirii unui curs de instruire în domeniul administrării sau managementului afacerilor, sunt prevăzute condiții cumulative pe care trebuie să le îndeplinească persoana desemnată să reprezinte firma, printre care avizul psihologic, cazierul judiciar și fiscal, precum și îndeplinirea condițiilor de onorabilitate evidențiate prin lipsa condamnărilor specifice, ca elemente inadecvate exercitării cu bună credință a activităților economice și de afaceri.

Propunerea lasă la latitudinea Guvernului să stabilească cursurile de instruire care sunt avute în vedere pentru eliberarea certificatului, precum și elementele pe care trebuie să le conțină acest certificat, iar Camera de Comerț și Industrie a României este desemnată ca instituție abilitată cu acordarea certificatului de competență.

*

Din perspectiva organelor de conducere alese ale Camerei de Comerț și Industrie a României, pentru asigurarea sistematizării și unificării practicilor camerale este necesară reglementarea suplă și eficace a modificărilor aduse componenței și duratei mandatului membrilor colegiului de conducere a acesteia, inclusiv în cazul președintelui și vicepreședinților Camerei Naționale, cu respectarea reprezentativității tuturor categoriilor de membri prevăzuți de lege.

*

Având în vedere argumentele anterioare, depunem spre dezbatere și adoptare propunerea legislativă – *LEGE pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007.*

În numele inițiatorilor,

Emil Marius Pașcan
Deputat PMP

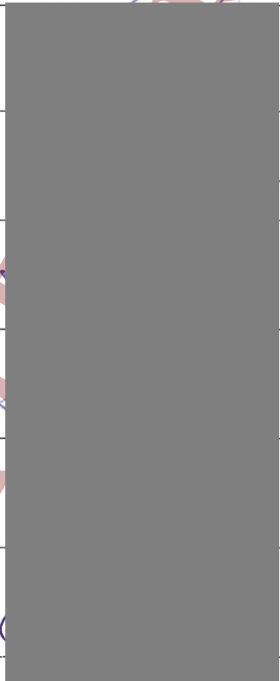

Tabel cu semnatarii propunerii legislative – LEGE pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	Pașcan Emil Marius	PMP	
2	TEACĂ ALEXANDRU	PMP	
3	Prichinel, Cornelia	PMP	
4	MOISE SEBASTIAN	PMP	
5	CORDEANU CONSTANTIN	PMP	
6	CRISTACHE CĂTĂLII	PMP	
7	Gheorghe BĂCĂU	PMP	
8	Dumitru Vasile C.	SENAT PMP	
9	TODORAN AȘREANI	PMP	
10	COLIU AURU PETRISOR	PMP	
11	Moescu Adrian	PMP	
12	BOZHAȚU CĂTĂLINA	PMP	

Tabel cu semnatarii propunerii legislative – LEGE pentru modificarea și completarea Legii camerelor de comerț din România nr. 335/2007

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
13	ILIESCU LUCIAN	SENAT PMP	
14	COVACIU SEVERICA	PMP SENAT	
15	ION CUPA	PMP	
16.	BĂULESCU DORIN	PMP SENAT	
17	ĂMĂRĂȚINEAN CORNEL	PMP	
18	IONAȘCU GABRIEL	PMP	

WWW.LUMEAJUSTITIAI.RO